

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

III. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Reginaldo Polo S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

sum mihi fuit conuenire, accuratiùs ad ætatem illam de Theologia verba facere: cum hæc ars vna atque scientia senectuti maxime & sedatioribus annis apta sit. Et si præcepta suscipienda religionis necessaria etiam iuuenta sunt, quemadmodum vtique sunt: satis illa à me in eo libro, quatenus quidem ad adolefcentiam pertinet, sint tradita. Postremò, cum in Hortensio distinctas de philosophia acturus sim, eamque in suas partes omnes distributurus, veluti de qua proprius ibi sermo habendus est: non dari eius dialogi ornaamentum, quod in laudatione Theologiae vel præcipuum futurum est, in hoc priùs libro delibari conuenire: cum id iucundius tum futurum sit, si ad hominum aures nouum atque integrum accedat. Habes rationem eius præremissionis meæ, quam tibi cupio probatam esse. Certè enim ego quod iudicari esse congruentius, id secutus sum. Et nunc quidem perdifficilis foret commutatio. Plura enim mihi inuertenda in eo libro, vel totus potius liber alio ordine pertexendus esset. Verum de his satis. Te amari à me mirificè, & coli, valde tibi peritissimum esse volo: neque me magis appetere quicquam, quam vt meæ erga te voluntati tua mutuo voluntas in me amando respondeat. Vale. III. Nonas Decembris, M. D. XXXII. Carpentoracii.

III.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP.

Reginaldo Polo S. P. D.

CERTVS respondi tuis literis, quàm volebam: quod accidit spiritus imbecillitate valetudinis, quæ est grauior me non oppellit, fuit tamen mihi ad scribendum impedimento (destillatibus enim molestis dju sum tentatus) partim quod itineribus necessariis aliquantum tempus consumpsi. Vt verò primùm oportunitas scribendi data est, nihil habui antiquius, quàm literis tuis respondere: præsertim tam modestè, & tam eleganter scriptis. Summus enim tuus in illis pudor, & summa ingenitas apparet. Sed quod tu multis verbis in illis disputas, existimare te, eas laudes quas tibi tribuerim, vel ab amore profectas esse, quomnem iusticiam fallatur: vel si aliquid in eis iudicio sit dandum, id eo intentum esse, vt non quia eiusmodi sis, sed vt talis fias, quod laudes illæ te dignæ esse videantur: iccirco illam à me prædicationem virtutis tuæ dicas esse susceptam. Facis hoc tu quidem quemadmodum cetera soles, vt omnibus in rebus quascunque agis, aut loqueris, mos tuus rectus & liberalis eluceat. Sed ego facit me ab omni illiusmodi disputatione euoluo. Fateor enim

M 3 plane,

planè, quæcunque dixerim de te, omnia fuisse amoris: sed amor à vero & integro iudicio profectus fuerit. Non enim qui te amaui, talem te esse existimaui: sed quia talis mihi es cognitus, ideo amor ille à me susceptus fuit. Atque vti nam mihi tam facile mihi esset omnia explicare verbis, quæ ego de te dicitio, quam facile est ea quæ dixerim, præstare. Verum hæc habitus: non enim postulat mutua nostra benevolentia huius generis longam orationem. Illud mihi iucundissimum ex tuis litteris accidit, quod cognoui tibi esse perspectum, te à me amari quidem facere mihi necesse est, aut omnis penitus abiectionem est humanitas. Quod enim tantum in amando esse potest amatum, ut non id virtus atque amabilitas tua longè superet: tum quidem animum aduersus me, & beneuolam plenam fideli & constantia voluntatem, ita contingant mihi ea quæ volo, ut omnia rerum habeo carissimam. Quare nil restat, nisi ut paribus vobis officiis amicitiam excolamus, quod ego & de me, & de te amplius polliceri possum. De iniuria quam à me videri vis Theologie facillime factam, satis me tibi esse purgatum arbitrabar. Verum qui quæ in ista denuò, & vrge, dabo operam, ut tuum ad arbitrium per me illi satisfiat. Tu modò, quod bonorum est & prudentium iudicium, ita tabellam suspendito, ut in re non liquida nullum innocentia præiudicium afferatur. A Thoma tuo accepti litterarum homine tua familiaritate dignissimo, & eis studis in quibus quotidie versatur. Ei tu multam meis verbis salutem: itemque reteris, quos nobis amicos esse seis. Paulus febri laborauit plurimos hos iam dies: ei tamen melius esse incipit. Itaque spero de illius salute sumus. Is si valuisset, non defuisset officio scribendi ad te, tui certe memoriam (ut debet) summa cum benevolentiaque conferuat. Vale mi Pole. Carpent. Prædie Julij M. D. XXXIII.

IV.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Reginaldo Polo S. P. D.

ACCEPI tuas plenas officij & humanitatis litteras, omnemque in illis probi ac præstantis ingenij tui, & pristini erga me amoris imaginem penitus recognoui. Quorum utrumque quantum faciam, nihil attinet nunc me scribere. Vtroque quidem certè ita delector, ut nihil mihi accidere possit optatius, quam me abs te tali viro diligi. Sed quæ à te de prætermissione officij scripta sunt, quodque in eo videris vereri, ne aliqua abs te culpa suscepta fuerit, amabo te mi Pole, sint ea ex mutua nostra benevolentia penitus sublata. Non enim recipit amicitia notæ